Nr. 222. Czwartek, 6 Października 1921. Rok 111.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 2-giej po południu z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu i na prowincji **20 Mk.**

Biura Redakcji i Administracji ul. Podwale 3. — Ekspedycja miejscowa i zamiejscowa ul. Czarnieckiego 12. Pojedyncze numera do nabycia w Ekspedycji ul. Czarnieckiego 12, w biurze dzienników **S. Sokołowski i Ska** Jagiellońska 7, w biurach dzienników i trafikach. — Listy należy frankować.

Reklamacje otwarte wolne od opłaty. — Konto P. K. O. Nr. 141.650.

Telefon Redakcji Nr. 152. — Telefon Administracji 75.

PRENUMERATA:

	miesięcznie
we Lwowie bez dostawy	440 — Mk
we Lwowie z dostawą	500 — Mk
z przesyłką pocztową w Polsce	500 — Mk
z przesyłką pocztową w innych państwach	650 — Mk

Wszystkie ogłoszenia przyjmuje Administracja „Gazety Lwowskiej", Lwów ul Podwale 3, w godzinach od 8—2 i 5—7 i biuro S. Sokołowski i Ska, ul. Jagiellońska 7.

„Przewodnik naukowy i literacki" kwartalnik. Prenumerata za zeszyt 100 Mk.

Listy i przesyłki rękopisów należy przesyłać do Redakcji „Przewodnik" pod adresem: Lwów, ul. Wałowa l. 31, I. piętro (nad mezaninem).

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Naczelnik Państwa nadał postanowieniem z dnia 4 lipca 1921 r. dr. Fryderykowi Papeemu, dyrektorowi Bibljoteki Jagiellońskiej w Krakowie, charakter i pobory urzędników państwowych IV. kategorji płacy ad personam.

Naczelnik Państwa zamianował postanowieniem z dnia 6 kwietnia 1921 r. profesora nadzwyczajnego Uniwersytetu warszawskiego ks. dr Ignacego Grabowskiego zwyczajnym profesorem prawa kanonicznego w Uniwersytecie warszawskim. z ważnością od dnia 1 kwietnia 1921 r.

Naczelnik Państwa zamianował postanowieniem z dnia 17 lipca 1921 r. nadzwyczajnego profesora dr. Bronisława Gubrynowicza zwyczajnym profesorem historji literatury polskiej w Uniwersytecie warszawskim, z ważnością od dnia 1 lipca 1921 r.

Naczelnik Państwa zamianował postanowieniem z dnia 11 lipca 1921 r. nadzwyczajnego profesora dr. Stanisława Niemczyckiego zwyczajnym profesorem hygjeny mleka i nauki o środkach spożywczych w Akademji weterynarji we Lwowie, z ważnością od dnia 1 lipca 1921 r.

Naczelnik Państwa zamianował postanowieniem z dnia 11 lipca 1921 r. profesora petersburskiego Instytutu technologicznego dr. Kazimierza Karaffe-Korbutta nadzwyczajnym profesorem hygjeny w Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie.

Minister Wyznań religijnych i oświecenia publicznego zatwierdził uchwałę Rady Wydziału chemicznego Politechniki lwowskiej i ogólnego zebrania profesorów, mocą której została dokonana habilitacja dr. Edwarda Suchardy z zakresu chemji organicznej.

Minister wyznań religijnych i oświecenia publicznego mianował dr. Kazimierza Dobrowolskiego, asystenta Bibljoteki Jagiellońskiej, bibljotekarzem II. klasy od 1 września 1921 r.

Wojewoda stanisławowski przeniósł sekretarza Namiestnictwa dr. Stefana Kurysia ze Stryja do Stanisławowa, przeznaczając go do służby w Województwie.

Wojewoda stanisławowski zamianował Zenona Stasiuka kancelistą w XI. stopniu służbowym i przydzielił go do służby przy starostwie w Nadwórnie.

Prezes sądu apelacyjnego we Lwowie zamianował ukończonego słuchacza praw Juljusza Mieczysława Medarda 2 im. Janickiego aplikantem.

Sejm walny.

Posiedzenie Sejmu z dnia 4 października b. r.

Odesłano w pierwszem czytaniu do komisji ustawę o ratyfikacji konwencji przyjętej na pierwszej międzynarodowej konferencji pracy w Waszyngtonie w roku 1919.

Przed przystąpieniem do rozpraw —

nad sprawami finansowemi

zabrał głos Minister skarbu Michalski. Minister podał historyczny przebieg dotychczasowej gospodarki finansowej Państwa obecny stan finansów i program ich sanacji. Mowca wskazał na zgubne skutki pokrywania wydatków przez emisję banknotów, przez co deficyt z końcem roku dosięgnie prawdopodobnie sumy sto osiemdziesiąt miliardów marek. Minister będzie się starał uchylić skutki tego przez środki zmierzające do podniesienia produkcji krajowej przez odciążenie skarbu, przez oszczędności w wydatkach, a wreszcie przez zastosowanie środków zmierzających do natychmiastowego wydatnego zasilenia skarbu. Dla podniesienia produkcyi proponuje Minister zawieszenie zakazu pracy ponad określone godziny, w celu odciążenia skarbu, proponuje redukcję urzędników znie sienie szeregu placówek zagranicznych ora utworzenie podsekretarjatu stanu w Ministerstwie spraw wojskowych dla spraw gospodarczych. Dla zasilenia skarbu proponuje Minister jednorazową daninę, która ma być ściągnięta do końca roku, równocześnie zapowiada mowca zniesienie pożyczki przymusowej. Minister wyraża nadzieję, że w tych warunkach przestanie działać prasa biletowa. Minister oświadcza się jako zwolennik wolnej gospodarki, którą uważa za warunek *sine qua non* i podkreśla, że w tych wszystkich pracach konieczne jest współdziałanie całego społeczeństwa, mowca zapowiada utworzenie Rady finansowej, a wreszcie podkreśla, że nie przemawia w imieniu partji, lecz, że chce być Ministrem skarbu całej Polski

Po mowie Ministra skarbu p. Wojdaliński referował sprawę w przedmiocie gwarancji skarbu za zobowiązania wypływające z obligacji komunalnych Banku Krajowego oraz ustawę o upoważnieniu Ministra skarbu do zaciągnięcia w Banku Krajowym pożyczki w wysokości 120 miljonów Mk. Mowca wskazał na potrzebę zorganizowania kredytu długoterminowego, mającego wpłynąć na sprawną działalność poszczególnych państwowych instytucyj kredytowych i określenie ścisłego zakresu ich pracy. Omówił także sprawę ochrony granic i zorganizowania straży granicznej. Obie ustawy przyjęto w drugiem i trzeciem czytaniu bez dyskusji.

Następnie p. Wierzbicki w imieniu komisji skarbowo-budżetowej omawiał sprawę

art. 10 konstytucji Rzeczypospolitej.

Mowca zaznaczył, że na mowę Ministra skarbu komisja skarbowo-budżetowa może już odpowiedzieć czynem. Art. 10 konstytucji głosi, że wnioski i projekty ustawowe pociągające za sobą wydatki ze skarbu muszą podawać sposób ich pokrycia. Chodzi o to, aby artykuł ten wszedł w życie. Komisja zgodziła się na to, zaznaczając przy omawianiu projektu ustawy o przedsiębiorstwach meljoracyjnych, że ustawa ta wejdzie w życie gdy dochody państwowe dojdą do równowagi. Ma się to także odnosić do wszystkich innych projektów. Komisja wnosi, aby każdy wniosek i projekt obciążający skarb, był badany przez komisję skarbowo-budżetową, zgodnie z art. 10 konstytucji, a jeżeli wniosek nie podaje sposobu pokrycia, odesłany został wnioskodawcy dla uzupełnienia. Izba wniosek przyjęła

Przystąpiono do sprawozdania komisji morskiej i skarbowo-budżetowej co do projektu ustawy

o obciążeniu hipotecznem w walucie zagranicznej polskich statków handlowych.

Ustawa upoważnia Rząd do udzielania osobom fizycznym i prawnym zezwoleń na obciążenie hipoteczne należących do nich statków handlowych w walucie zagranicznej. Zobowiązania te nie mogą być przyjęte na dłużej niż na lat 15 i nie mają podlegać przymusowemu przerachowaniu na walutę polską. Ustawę przyjęto w drugiem i trzeciem czytaniu.

Następne posiedzenie w piątek, o godzinie 4 po południu.

Ciężary Polski wobec Ligi Narodów.

Czwarta komisja Ligi Narodów, zajmująca się sprawą budżetu Ligi, przyjęła olbrzymią większością głosów wniosek delegata polskiego, obecnego na posiedzeniu komisji. p. Modzelewskiego, wedle którego Polska będzie płaciła jako część wydatków Ligi 387.000 fr. w złocie zamiast 800.000 jakie winna była płacić wedle tabeli przyjętej przez komisję. Uchwalenie tego wniosku nastąpiło w wyjątkowych warunkach. W czasie rozpraw 4-tej komisji w pierwszej połowie września, delegat polski p. Modzelewski przedstawił imieniem delegacji polskiej, rumuńskiej, czeskiej i jugosławiańskiej propo-

Śladem błękitnym.*)

W tych dniach ukazała się nowa książka Artura Schrödera pod tym tytułem. Poniżej podajemy wstęp do niej pióra znakomitego znawcy sztuki Leona Pinińskiego.

Szkice Artura Schrödera tyczące się sztuk pięknych i wogóle artystycznej produkcji, nie potrzebują, mym zdaniem introdukcyjnej przedmowy. Autor nie jest nowicjuszem na tem polu, od wielu lat już publikuje artykuły tej treści w pismach periodycznych i jest publiczności oraz artystom dobrze znany i przez nich ceniony.

Jeżeli dodaję do jego publikacji, która jest wznowieniem dawniej już w dziennikach ogłoszonych artykułów, parę uwag jako słowo wstępne, nie czynię tego w tym celu, by autora niejako publiczności dopiero zalecać. To słowo wstępne jest raczej wynikiem pewnej reminiscencji osobistej, o której pozwolę sobie tu uczynić wzmiankę.

Było to w czasie walk listopadowych r. 1918 o oswobodzenie Lwowa. Znaleźliśmy się wówczas obaj w uwolnionej od zamachu a więc już „polskiej" części miasta. Artur Schröder brał udział w toczących się walkach, częścią zaś współudział w stworzonem przez siebie wydawnictwie jedynego wówczas publikowanego we Lwowie pisma *Pobudka*. Widywaliśmy się i spotykali często. Dnia pewnego wobec tak dziwnie niepokojącej naszej przyszłości zeszła rozmowa na temat, czy też kiedy nastaną dla nas jeszcze „normalne" czasy, gdy znów zajmować się będziemy mogli sztuką i pisać o niej? Co do mnie, byłem usposobiony nieco pesymistycznie, jaki nas los czeka. Artur Schröder natomiast był pełen ufności w przyszłość, wierzył, że walki niebawem zwycięsko miną i w dowód wiary w rychłą, pomyślną przyszłość wyraził nadzieję, iż „wkrótce" wyda w zbiorze artykuły treści estetycznej, dodając dla poparcia swej ufności uwagę, iż prosi mnie o dodanie do publikacji kilku uwag w formie wstępu.

Przyrzekłem. iż chętnie to uczynię. a choć owo „wkrótce" nieco się przeciągnęło, choć czasy dzisiejsze dalekie jeszcze od „normalnie kulturalnych", więc skoro w istocie książka Schrödera się pojawia, uiszczam się z danej obietnicy.

Nie mam zgoła zamiaru podawać tu oceny lub krytyki szkiców p. Schrödera. Są to artykuły, które były przeznaczone w pierwszej linji dla prasy perjodycznej a więc przeważnie powstałe pod wrażeniem chwili, pisane żywo, niekiedy nawet pobieżnie. Mimo to znajduje się w nich sporo uwag, którym trwałą należy przyznać wartość. Dwa momenty tylko podnoszę, by uwydatnić trafność sądu autora w wątpliwych, a doniosłych kwestjach artystycznych.

Nic trudniejszego, jak słusznie pod względem krytycznym ocenić tak sztukę tą. która w opozycji z dotychczasowym dominującym kierunkiem ma pretensję stać się „nowym prądem" — jak naodwrót ową która straciła właśnie na wziętości, wyszła z mody, a nie uzyskała jeszcze „historycznej patyny". Tu i tam tak łatwo unieść się przesadą, a więc bądź zbytniem zamiłowaniem w nowatorstwie, bądź zbytnią przed nim obawą. Schröder nigdy w tych kwestjach nie popada ani w jeden ani w drugi ekstram. Jakkolwiek jest gorącym entuzjastą sztuki, sąd jego przecież jest bardzo zrównoważony. Sympatyzując, wprowadza z artystami uważającymi się za „postępowych", dalekim jest od tego, by w rozmaitych dziwactwach modernizmu upatrywać produkcje „zapoznanych genjuszów" — naodwrót zaś podnosi bardzo trafnie, że nawet w produkcji artystów dawniejszych, gruntownie dziś uznanych za „przestarzałych" (jak np. Kostrzewski) niezawodnie znajdzie się i „odkryje" w przyszłości nieraz cenne walory, dziś pod wpływem mody zgoła niedoceniane.

I w drugiej. pierwszorzędnie ważnej kwestji, zdanie autora uważam za nader trafne, mianowicie w kwestji, o ile malarstwo każdego kraju i narodu powinno obok indywidualnych właściwości każdego artysty, mieć zarazem pewną „narodową" cechę, Nakazać oczywiście tego artystom nie można, by się ograniczali tylko do narodowych tematów. Jeżeli artysta północny lubuje się w pejzażu włoskim lub innym bardziej jeszcze południowym, nikt mu nie może zakazać przedstawiać go w sztuce. Lecz przecież naogół trudno temu zaprzeczyć, iż serce i umysł artystów cieplej i bystrzej potrafią zwykle ocenić motywy rodzinne, niż obce subtelniej i prawdziwiej je oddać. Stwierdza to zresztą historja sztuki na każdym kroku. Dość przytoczyć, że holenderska sztuka upada z chwilą, gdy u schyłku XVII. wieku wchodzi w modę naśladownictwo Włochów i Francuzów — Francuzi zaś tracą wrodzony wdzięk i grację, gdy w sztuce epoki „empire" pozują na „klasyków", niby — Greków i Rzymian.

Artysta-plastyk, podobnie jak muzyk, przemawia do nas wprawdzie „międzynarodową", ogólnie wszystkim narodom zrozumiałą mową, lecz podnosi to z reguły wartość jego produkcji, jeśli nie schodzi do „kosmopolitycznej banalności", jeżeli umie w tem. co nam poda, utrzymać w uczuciu i temacie nietylko pewien indywidualny, ale zarazem etnograficzne odrębny akcent. Staje się przez to o tyle bardziej interesującym tak dla „swoich" jak i nawet dla obcych. którzy właśnie pragną przez cudzoziemskich artystów zapoznać się z naturą obcych krain i duszą ich plemion.

Autor szkiców uznaje w całej pełni tę wartość „nacjonalizmu" i „etnografji" w sztukach pięknych, jak świadczą o tem w szczególności trafne jego uwagi o sztuce naszych dwóch znakomitych niedawno zgasłych malarzy: wielce zasłużonego Brandta i wyższego jeszcze odeń w poczuciu i oddaniu natury — Chełmońskiego.

Leon Piniński.

*) Artur Schröder: „Śladem błękitnym". O sztuce i jej twórcach. Lwów 1921. Nakładem H. Altenberga.

zycję, aby przy ustalaniu rozdziału wydatków prowadzono warunek, by państwa, których waluta stoi nisko, płaciły mniej państwa zaś których waluta stoi wysoko, płaciły więcej. Propozycja ta została odrzucona 13 głosami przeciw 9. Z pośród krajów o wysokiej walucie tylko Szwajcarja głosowała za wnioskiem polskim. Wobec tego delegat Modzelewski sformułował nowy wniosek, aby zmniejszyć część wydatków Ligi przypadających na Polskę ze względu na warunki w jakich się Polska znajduje, bowiem Polska przeszła 7 lat wojny i musiała znieść większe cierpienia, aniżeli inne państwa.

Analogiczne wnioski sformułowały delegacje innych państw między niemi delegaci Rumunji i Jugosławji. Przy udzielaniu tabeli przyjęto za podstawę liczbę ludności każdego państwa w r. 1918 oraz dochody z r. 1913. Delegat Modzelewski w przemówieniu swem, przyjętem gorącymi oklaskami wykazał, że podstawa ta nie da się zastosować do Polski, która powstała dopiero w r. 1918, obecnie zaś po dwóch latach wojny z bolszewikami przebywa najcięższy okres ekonomiczny. Polska nie pragnie uchylić się od wydatków ale udział jej powinien być określony w sposób sprawiedliwy i odpowiadający istotnej sile płatniczej. Komisja postanowiła odesłać wszystkie propozycje do stałej komisji budżetowej, która przedstawi swoje poglądy 4-tej komisji w roku przyszłym. Wyjątek zrobiono dla Polski, której komisja postanowiła zmniejszyć część wydatków na nią przypadającą ych. Delegat Francji i Brazylji oraz wielu innych popierali wniosek polski. Za wnioskiem oświadczył się również delegat Anglji. Delegat Japonji oświadczył, że nie będzie to prezentem dla Polski ale spełnieniem obowiązku. Polska bowiem ocaliła świat przed zalewem barbarzyństwa. Decyzja musi być ratyfikowana przez Zgromadzenie i może wejść w życie dopiero po przeprowadzeniu poprawki w statucie Ligi, odnośnie do rozdziału wydatków na poszczególne państwa.

Dziennikarze angielscy we Lwowie.

Wczoraj o godz. 9 rano przybyli na Dworzec: konsul angielski Whitnead, wiceprezydent dr. Stahl i przedstawiciele prasy miejscowej, aby powitać przybywających gości. Gdy goście wysiedli z wagonu przemówił do nich imieniem dziennikarzy lwowskich p. Arctowski, zaznaczając, że Syndykat lwowski i Towarzystwo Dziennikarzy polskich przyjmują na siebie chętnie rolę gospodarza wobec miłych gości, poczem zaprosił gości na ranny posiłek w salonowej poczekalni dworca. Po odpowiedzi p. Feredike, członka redakcji Wasytern Mail udano się na pierwsze śniadanie, a następnie do miasta. Około godz. 12 w południe zwiedzili przybyli dziennikarze angielscy Targi Wschodnie, oglądali poszczególne pawilony i zwiedzili Panoramę racławicką, co wywarło na nich duże wrażenie. Popołudniu odbyło się w Hotelu Żorża śniadanie urządzone staraniem komitetu Targów Wschodnich. Z powodu ulewy wycieczkę na Wysoki Zamek odroczono do dziaiaj a tymczasem zwiedzono tutejsze kliniki. Wieczorem o godz. 7 byli goście angielscy w Kasynie Narodowem na obiedzie urządzonym przez Związek Banków. Dziś w środę przedpołudniem będą zwiedzali Ossolineum i musea, a o godz. 1.30 wydaje się dla nich śniadanie w Hotelu Żorża Syndykat i Tow. Dziennikarzy polskich.

W wycieczce biorą udział: Mr. Grant (*Morning Post*) Mr. Forsdike (*Western Mail*) Cardiff Mr. Edmordson (*Daily News*) Guy L'Estrange (*London Central Press*), Mr. Roberts (*Scotchman*) Mr. Cowlson (*Yorkshire Post*), Mr. Mac Elliget (*Statist*) Mr. Buckley (*Central News Service Illustration Departament*) Mr. Casterton (*Daily Express*), Miss Giffim i Mr. Harley. Towarzyszą im delegaci Ministerstwa spraw zagranicznych w Warszawie pp. Gosiewski i Jacyna.

KRONIKA.

Lwów, 5 października 1921.

Kalendarz.

Czwartek, 6 października.

Rzym.-kat.: Brunona.

Gr.-kat.: 23. Zacz. Joan.

Słowiański: Bronisława.

Wschód słońca o godzinie 5 minut 32, zachód słońca o godzinie 4 minut 55.

Temperatura o godzinie 12 w południe + 12 stopni.

— **Wyszedł z druku**: Nr. 80 „Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej" z dnia 30-go września 1921 roku, zawierający treść następującą:

551. Rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 20 września 1921 r., o wykonywaniu ustawy z dnia 2 lipca 1921 r. o podatku giełdowym na obszarze b. Dzielnicy Pruskiej.

552. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 21 września 1921 r., w przedmiocie przedłużenia terminu zgłoszenia i złożenia kart do gry, celem dodatkowego opodatkowania na obszarze województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego, oraz powiatów: grodzieńskiego, białowieskiego i wołkowyskiego, województwa białostockiego.

553. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 24 września 1921 r., o podwyższeniu taryfy osobowej na kolejach normalnotorowych.

554. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 24 września 1921 r., o podwyższeniu zawartych w taryfie osobowej i bagażowej opłat za przewóz bagażu, przesyłek nadzwyczajnych oraz czasopism, broszur i książek.

555. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 24 września 1921 r., o podwyższeniu odszkodowania za zaginięcie, uszkodzenie lub brak wagi bagażu.

— **Delegat Ministerstwa sztuki i kultury we Lwowie.** Dziś z Warszawy przybył p. Eligiusz Niewiadomski delegat Ministerstwa kultury i sztuki naczelnik Wydziału plastyki i będzie przyjmował strony interesowane w gmachu Województwa I p. (Oddział sztuki i kultury) od 4 do 5 pop. w czwartek, piątek i sobotę w sprawach dotyczących potrzeb Wschodnej Małopolski w zakresie sztuki przemysłu artystycznego na r. 1922.

— **Posiedzenie Rady miejskiej** odbędzie się jutro we czwartek dnia 6 b. m. o godzinie 6 wieczorem, w sali posiedzeń Rady miejskiej.

Na porządku dziennym: Sprawa podwyższenia opłat od napojów spirytusowych i piwa, spraw. r. dr. Sawczyński. — Sprawa wykreślenia serwitutu miejsk. (1 uchw.), spr. r. Soepper. — Sprawa sprzedaży gruntu miejsk. przy ul. Snopkowskiej (1 uchw.), spraw. r. dr. Matakiewicz. — Sprawa noweli do statutu o poborze opłaty miej. od przyrostu wartości nieruchomości (1 uch.) spraw. r. dr. Sawczyński. — Zatwierdzenie zamknięcia rachunkowego miejs. Zakładu gazowego, spraw. r. Wixel. — Sprawa zakupna wina mszalnego dla m. Zakładu dla nieuleczalnych, spraw. r. dr. Philipp. — Sprawa jednolitego umundurowania miejskiej straży pożarnej, spraw. r. Marecki. — Sprawa noweli do ustawy budowlanej (2 uchw.). spraw. r. dr. Obmiński. — Przedłożenie konkursu na plan rozbudowy m. Lwowa, spraw. r. dr. Schneider. — Zwrot kosztów rzeczoznawcom opiniującym w sprawie budowy drugiego wodociągu, spraw. r. Pierożyński.— Sprawozdanie Prezydjum z działalności w czasie ferji Rady miejskiej, spraw. r. dr. Schleicher.

— **Dziennikarze angielscy w Warszawie.** W poniedziałek o godzinie 2 odbyło się śniadanie u posła angielskiego p. Maxa Muellera, na którem prócz przedstawicieli angielskiego poselstwa i dziennikarzy angielskich obecni byli: Minister spraw zagranicznych Skirmunt, szef departamentu zachodniego Koźmiński, szef Biura prasowego Ministerstwa spraw zagranicznych Ładoś, Wiceminister przemysłu i handlu Strassburger, Wiceminister kolei Eberhardt, oraz przedstawiciele prasy polskiej pp. Sadzewicz, Kosicki, Koskowski, Rosner i Stroński. Na śniadaniu obecnym był również wybitny publicysta angielski Dillon. Poseł Mueller wygłosił na cześć prasy polskiej i angielskiej świetne przemówienie zakończono toastem. Odpowiadali ze strony prasy angielskiej p. Coulson redaktor *York City Post* a ze strony polskiej prasy p. Stroński. O godz. 6 minut 50 dziennikarze angielscy żegnani na dworcu odjechali do Lwowa.

— **Poselstwo polskie wyjechało wczoraj do Charkowa.** Na linii Równo Szepetówka spotka się z poselstwem ukraińskiem. Na czele poselstwa polskiego stoi Minister pełnomocny w charakterze *charge des affaires* p. Pułaski.

— **Konfiskata.** *Gazeta Codzienna* Nr. 4268 z dnia 5 października 1921 r. została skonfiskowana. Skreślono w rubryce „Z ostatniej chwili" na str. 1 całą trzecią notatkę w całości. Skreślono również całą notatkę p. t. „P. U. Z. A. P. P." zamieszczoną na stronie 2 i 3.

Wpered Nr. 177 (460) z dnia 5 października b. r. został skonfiskowany. Skreślono na str. 1 w artykule „Wyjimkowi zakony" skreślono zdania pomiędzy „wnutrisznoji polityki" a „do czocho w praktyci". Na str. 2 w artykule „Polska polityka na Hołmszczyni i Pidlaszu" skreślono ustęp pomiędzy „Prośbu horostyczczam" a „Chrześcijańsko mieszczańskie Stowarzyszenie", W artykule „Prowokatorska sprawa" skreślono zdanie pomiędzy „derżawnocho stanowyszcza" a „Co derze zirytuwało".

— **Na Wawel.** Dnia 3 października złożyła w Administracji *Czasu* p. Wacława Colonna Oborska z okazji ślubu swego syna z p. Marją Günther 30.000 Mkp. na cegiełkę Wawelską.

— **Na młodzież uchodzcą z za Zbrucza** złożyli w Administracji *Gazety Lwowskiej*: M. R. ku uczczeniu pamięci Zofii R 100 Mk., Jan Parandowski 100 Mk. O dalsze datki gorąco prosimy.

— **Świat uzbrojony.** Waszygtoński sprawozdawca *Chicago Tribune* pisze, że obecnie we Francji znajduje się 1,034.000 ludzi pod bronią. Siła militarna Francji stoi na drugiem miejscu. Chiny mają ludzi 1,370.000 pod bronią i stoją na pierwszem miejscu wojskowej siły lądowej. Niemcy posiadają 100.000, Anglja 740.500, Stany Zjednoczone 140.000. Cyfry te będą rozważane na konferencji waszyngtońskiej.

Notatki literacko-artystyczne.

Z Teatru miejskiego. W środę 5 b. m. z powodu nagłej niedyspozycji p. Bandrowskiej „Rigoletto" z gościnnym występem znakomitego Wesołowskiego, który zdobył sobie tak wielką sympatję u publiczności lwowskiej ponadto w głównych rolach pp. Argasińska Choynowska i Okoński.

W czwartek 6 b. m. „Aida" z pp. Majerskim, Zacharską i Okońskim. Świetny bohaterski tenor Majerskiego, artysty oper zagranicznych ściąga ustawicznie tłumy wielbicieli jego wspaniałego głosu. Oba te przedstawienia w takiej obsadzie pierwszorzędnej wzbudziły duże zainteresowanie tak, że z góry liczyć się należy z wysprzedaną widownią.

Koncert Wacława Kochańskiego zapowiedziany na dzień 7 października w sali Towarzystwa muzycznego będzie jedynym i ostatnim koncertem przed powrotem znakomitego wirtuoza do Ameryki, gdzie doznaje on zawsze ogromnego powodzenia. Prasa amerykańska nie szczędzi entuzjastycznych słów dla naszego rodaka i zalicza jego występy do największych evenementów sezonu. Bilety do nabycia w księgarni Połonieckiego ul. Akademicka.

Dr. Franciszek Smolka. „Szkolnictwo greckie w starożytnym Egipcie". (W świetle papirusów, tabliczek i skorupek). We Lwowie, 1921. Książnica Polska T. N. S. W. Str. 181.

O tej niezwykle ciekawej książce pomówimy niebawem obszerniej.

Powieść o konspiracji w Rosji, walkach wileńskich i górnośląskich (Jerzy Pogonowski „Stargany laur" nakł. Przyjaciół Górnośląskich 1922). Jerzy Pogonowski nie ustaje w pracy twórczej. Ostatnio wyszła jego powieść na tle konspiracji w Rosji, walk wileńskich i górnośląskich „Stargany laur". Nie podkreślając już samej aktualności tematów, muszę nadmienić, że Pogonowski ujął w piękną artystyczną formę wszystkie wyzwoleńcze boje Polski („Z boju chwili", „Bój o Lwów", „Obrona Warszawy") unikając przytem chlubnie jakichkolwiek podobieństw do nieszczęsnego typu „Kriegsdichterów". Pozostał poetą i zawsze umiał dostroić się do tonu opisywanej chwili, trafiając weń pewnie i z powabem siły młodzieńczej. „Stargany laur" kreśli smutne dzieje niewyrobionego życiowo rycerzyka, którego zapał zlano tuszem bolesnych rozczarowań. Pogonowski wyrzeźbił postać swego bohatera umiejętnie, z dużą subtelnością psychologiczną na tle dobrze naszkicowanych wydarzeń dziejowych. Metodę pracy artystycznej jego cechuje obecnie spokój wielce ważny czynnik postępu, jaki wykazuje twórczość młodego poety - powieściopisarza.

Stanisław Rachwał.

„Złota Księga" miasta Lwowa.

IX.

(Dr. Marceli Madeyski).

Wśród upajającej atmosfery kwiatowej salonu lwowskiego płyną melancholijne tony dumki. Sam kompozytor gra... Wokół rozbawione towarzystwo umilkło na chwilę, by nie uronić rzewnych tonów. To wiceprezydent Lwowa Madeyski gra wśród doborowej society lwowskiej...

Po chwili gasną światła salonu. Z bawialni schodzi kochany kompozytor do suteryn, by tam otrzeć łzy ubogich. Z salonowca zmienia się w członka towarzystwa św. Wincentego a Paulo, kojąc dotkliwy ból bliźniego z powodu braku chleba powszedniego...

Z Łańcuta pochodził Marceli Madeyski. Lwów go wykształcił i dał mu za zasługi obywatelstwo honorowe. Bo też celujący uczeń w szkołach, celująco zdał egzamin z życia. Energiczny i pełen cywilnej odwagi 26 letni mężczyzna brał czynny udział jako lwowski gwardzista narodowy w ruchu roku 1848. A i w ruchu życia towarzyskiego Lwowa zanotowane jest imię tego dzielnego adwokata. Dumki, szumki i mazury jego kompozycji grano i śpiewano powszechnie po salonach lwowskich. On sam gorliwym był członkiem Towarzystwa muzycznego. Pracowitym był wiceprezydentem Lwowa, dbałym o finanse miasta i organizację magistratu, przytem nazywały go swoim dobroczyńcą szpitale kuchnie ludowe i ubodzy miasta. Instytucje, jak Galicyjska Kasa oszczędności, Bank hipoteczny, Towarzystwo gospodarskie i kredytowe ziemskie, komisja głodowa Wydziału krajowego zaliczały go do swoich gorliwych członków. Był nadto posłem na Sejm krajowy i szanowanym prezydentem Izby adwokackiej. Polska szkoła batinioiska w Paryżu nadesłała mu dyplom członka honorowego, podpisany przez prezesa Bohdana Zaleskiego.

Pod maską uśmiechu i wesołości krwawiło się jego serce, że tam w suterenach panuje bieda i nędza, że tam często mieszkają ubodzy, wstydzący się żebrać — to też w ostatniem swojem słowie — testamencie pozostawił legaty na rzecz ubogich, kalek, ciemnych i głuchoniemych we Lwowie.

Wielmożnemu Panu Marcelemu
MADEYSKIEMU
obojga praw doktorowi, adwokatowi krajowemu, posłowi na Sejm krajowy i Wiceprezydentowi królewskiego stołecznego miasta
Lwowa i t. d.

Wielmożny Panie!

Cenić prawdziwe zasługi i okazywać wdzięczność za prace podejmowane około dobra publicznego, jest obowiązkiem obywateli, dbałych o rozwój i pomyślność społeczeństwa.

Długoletnia, niezmordowana i pełna poświęcenia praca Wielmożnego Pana około dobra naszego miasta, w szczególności zaś przeprowadzenie i bezustanny a tak skuteczny udział Jego w administracji dochodów niestałych, których podniesienie wpłynęło znakomicie na poprawę majątkowych tegoż stosunków, nałożyły miły ten obowiązek na Radę król. stoł. miasta Lwowa która spełniając go, udzieliła Wielmożnemu Panu na posiedzeniu dnia 19 stycznia 1871 honorowe obywatelstwo król. stoł. miasta Lwowa w tem przekonaniu, że najwyższe to uznanie w niniejszym akcie wynurzone, będzie dla Wielmożnego Pana miłą pamiątką i dowodem szczerej wdzięczności, którą obywatele król. stoł. miasta w sercach swych na zawsze dla Niego zachowują.

Dan we Lwowie dnia 20 sierpnia 1873.

*

Wielce czuję się zaszczyconym godnością honorowego obywatela miasta Lwowa, którą Szanowna Rada m. nadać mi raczyła. Powołany głosami wyborców na radnego miasta, pełniłem sumiennie obowiązki moje, a jeśli wynikła ztąd korzyść dla miasta, nie przypisuję ją mojej jedynie, ale wspólnej wytrwałej pracy kolegów radnych. Na tej drodze spotkamy się zawsze, bo jedne łączą nas przekonania, i zarówno kochamy ten gród nasz, jak ziemię ojczystą. Dziękuję więc z głębi serca Szanownej Radzie m. za tak cenny wyraz uznania, przekażę dar ten synowi mojemu, jako najdroższą pamiątkę, izby na każdem życzliwą ręką współobywateli skreślonem słowie uczył się, jak spełniać obowiązki życia, jak kochać to miasto i wiernym być synem jego.

We Lwowie, dnia 17 lutego 1874.

Marceli Madeyski.

GOSPODARSTWO I HANDEL.

Wiadomości gospodarcze Izby handlowej i przemysł. we Lwowie.

Eksport z Polski do Włoch.

Ministerstwo przemysłu i handlu komunikuje, że rząd włoski zgodził się w drodze wyjątku zezwolić na przywóz do Włoch z Polski nie wielkich ilości niżej wymienionych, zakazanych do przywozu do Włoch, towarów luksusowych:

1. Wyroby perfumeryjne i mydła pachnące.

2. Koronki, tiule i tkaniny haftowane lniane, bawełniane, wełniane, jedwabne i dywany wełniane.

3. Meble, ramy i inne wyroby z drzewa

4. Wyroby ze skóry.

5. Kapelusze damskie.

7. Wyroby szklarskie (lavori di vetro arrotati, dorati et argentati).

8. Pióra ozdobne, naturalne i przerabiane.

Firmy, które interesuje sprawa eksportu z Polski do Włoch powyższych towarów, winny się zwracać po bliższe szczegóły do Poselstwa Polskiego w Rzymie, do radcy handlowego p. Mikulskiego, Rzym Piazza di Spagna nr. 20, który poinformuje o wymaganiach rynku włoskiego odnośnie rodzaju tych towarów, ewentualnie wskaże poważniejszych odbiorców włoskich.

Handel z Rosją.

Celem zapobieżenia niezdrowym stosunkom, jakie zapanowały na granicy wschodniej w stosunkach handlowych z Rosją i Ukrainą, Ministerstwo spraw wewnętrznych wydało rozporządzenie regulujące handel z Rosją. Według postanowień zawartych w tem rozporządzeniu wydane dotychczas przez Ministerstwo przemysłu i handlu pozwolenia na handel z Rosją straciły swą ważność. Natomiast w celu ułatwienia obrotu handlowego z Rosją aż do czasu zawarcia umowy handlowej zostaną otwarte przy punktach granicznych na wschodzie specjalnie w tym celu przysposobione miejsca handlu (jarmarki).

Wstęp na wyznaczone miejsca handlu z Rosją będzie dozwolony jedynie na zasadzie przepustek wystawionych przez posterunki Policji państwowej ustanowione dla kontroli ruchu na jarmarkach. Osobom przybywającym na jarmark z kraju wspomniane przepustki wydawane będą na podstawie upoważnienia zainteresowanego Ministerstwa do prowadzenia handlu z Rosją oraz dowodu osobistego zaopatrzonego w fotografię. Do wydawania tych upoważnień będą też uprawnione starostwa.

Sprawa wyznaczenia miejsca handlu z Rosją (jarmarków) zostanie definitywnie uregulowaną przez wyłonioną w tym celu komisję międzyministerjalną.

Przepisy obowiązujące tymczasowo aż do ustanowienia jarmarków dla handlu między Rosją a Polską są do przejrzenia w Oddziale ruchu handlowego Izby handlowej i przemysłowej we Lwowie.

Przemysł wagarski w Polsce.

Ze strony fabrykantów wag w b. Kongresówce doszły do Izby handlowej i przemysłowej zażalenia na kupców małopolskich, że wciąż jeszcze sprowadzają wagi z zagranicy, podczas gdy przemysł wagarski w b. Królestwie jest wysoko rozwinięty. Fabrykanci tamtejsi wskazują, że w dobie obecnej przemysł wagarski rozszerzył się w tym stopniu jak również technicznie udoskonalił (co zresztą ma miejsce od szeregu lat), że w zupełności może zaspakajać wewnętrzne potrzeby rynku, zarówno jakościowo jak i ilościowo, a nawet eksportować nadprodukcję do Rosji, Litwy, Łotwy — jak to miało miejsce przed wojną oraz do Węgier, Rumunji i Jugosławji, z któremi to krajami zaczęto nawiązywać stosunki w czasie wojny z dobrem powodzeniem. Wyżej wymienione kraje stanowią doskonały rynek zbytu na wagi. Obecnie wyrabiane są w Królestwie wagi stołowe nośności od 1 kg. do 50 kg; wagi dziesiętne udoskonalone z przesuwanemi ciężarkami na skalach; wagi sotne amerykańskiej konstrukcji najrozmaitszych typów, jak również wozowe i wagonowe. Jedyną nieopanowaną dziedzinę stanowią wagi aptekarskie specjalność Szwajcarji, wyrabiane również w Niemczech lecz już gorszego gatunku.

Nowy Urząd celny.

Izba skarbowa zawiadamia, że nowokreowany Urząd celny II kl. w Tarnorudzie (tarnopolski okręg skarbowy) rozpoczął już urzędowanie.

Adresy firm zagranicznych pragnących nawiązać stosunki handlowe z Polską.

Zakłady Przemysłowe Graf Ladislaus Csáky fabryki żelaza i stali w Prakendorf, T-wo Akc. Budapest IV. Csillag utcza 4 ofiarowują nam stal narzędziową „Alex" i wielki wybór narzędzi stalowych. Swoboda i Nowak, Młody Bolesław Czechy ofiaruje motory benzynowe.

Ze spraw polskich.

(Depesze Polskiej Agencji Telegraficznej).

P. Curie-Skłodowska.

Warszawa. Wczoraj w południe przybyła do Warszawy słynna nasza rodaczka p. Curie-Skłodowska. Na powitanie jej przybyli przedstawiciele Towarzystwa Naukowego, rektorowie Uniwersytetu i Politechniki, liczne grono młodzieży oraz przedstawiciele instytucji kobiecych.

Warszawa. Kierownik Ministerstwa zdrowia dr. Chodźko wyjechał do Równego dla zbadania stanu sanitarnego punktów repatrjacyjnych.

Bytom. Z Pszczyny donoszą: Wczoraj rano nieznani sprawcy wysadzili w powietrze pomnik Kriegerów niemieckich. Siła wybuchu była tak znaczna, że ucierpiały od niej domy okoliczne.

Bytom. *Oberschles. Wanderer* donosi o przyjeździe specjalnej komisji Rady Ligi Narodów. Przybyli: 2 Hiszpanie, 1 Brazylijczyk, 1 Czech i 1 Anglik. Obecnie komisja ta bawi w Katowicach, skąd objedzie cały G. Śląsk. Członkowie komisji zachowują ścisłe milczenie i nie udzielają wywiadów.

Telegramy P. A. T.

Londyn. Havas. Bolszewicy rosyjscy stoczyli bitwę z Muzułmanami w Baku. Było kilka tysięcy zabitych i rannych. Flota wojenna rosyjska na morzu Kaspijskiem bombardowała Baku. Po wytrwałym i zaciekłym oporze tatarzy opuścili miasto. Pragnąc je uchronić od spustoszenia Bolszewicy zaproponowali podjęcie rokowań.

Hannower. Radjo. Donoszą z Moskwy o dymisji gen. Brusiłowa na własne żądanie, z pozostawieniem go do dyspozycji rządu sowietów.

Hannower. Radio. *Petit Parisien* donosi z Orano, że Abdul Kerim ogłosił świętą wojnę w Marokku.

Genewa. Havas. Na plenarnem posiedzeniu Ligi po dłuższej dyskusji, w której wzięli udział przedstawiciele Albanji, Serbji, Grecji, Anglji i Francji, uchwalono rezolucję przyjmującą do wiadomości ostateczne proklamowanie niepodległości Albanji i zwracającą się z prośbą do Rady Ligi o wyznaczenie komisji, złożonej z trzech członków niezainteresowanych bezpośrednio w tej sprawie (z wykluczeniem zatem Grecji, Albanji i Serbji) która miałaby się udać do Albanji w celu zbadania na miejscu sprawy ustalenia granicy według projektu konferencji ambasadorów.

Moskwa. Ogłoszono tu rozkaz do mobilizacji żołnierzy, urodzonych w latach 1896 i 1897. Urodzeni w roku 1898 mają być przeniesieni z szeregów armji czerwonej do armji pracy.

Bytom. Niemiecki oddział zjednoczenia hulczyńskich Górnoślązaków wystosował do Rady Ligi Narodów prośbę o zapewnienie prawa samostanowienia ludności ziemi hulczyńskiej, — która bez plebiscytu przydzielona została do Czechosłowacji. Pismo wskazuje na to, — że 93 proc. ludności hulczyńskiej przy zarządzonem głosowaniu oświadczyło się za przynależnością do Niemiec, oraz wskazuje na opłakane położenie ludności tejże ziemi pod rządami Czechosłowacji. Wszystkie szkoły niemieckie zostały zamknięte, a Czechosłowacja nie przestrzega postanowień o ochronie mniejszości narodowej.

Londyn. (Wolff). Jak donosi *Daily Telegraph*, udzielenie kredytu Rosji bolszewickiej uzależniono od stanowiska rządu sowietów w kwestji uznania długów Rosji.

Wydawca i odpowiedzialny redaktor:
STANISŁAW ROSSOWSKI

NADESŁANE.

Za tę rubrykę Redakcja nie bierze odpowiedzialności:

Ogłoszenia urzędowe.

Rozmaite obwieszczenia.

Obwieszczenie

L. VII. a) 95614/4535/921. Na podstawie postanowień § 48 i 53 ustawy z 18 grudnia 1906 Dz. p. p. Nr. 5 z roku 1907 Namiestnictwo podaje do powszechnej wiadomości, że lekarz porucznik dowódca wojskowego Zakładu kąpielowego w Sokle dr. Zygmunt Manowarda wniósł podanie dnia 23 lipca 1921 do Namiestnictwa o zezwolenie na utrzymywanie lekarskiej apteki domowej. Województwo wzywa zatem tych właścicieli aptek publicznych, którzy czuliby się w swej egzystencji zagrożeni przez udzielenie wspomnianego zezwolenia, by w ciągu czterech tygodni, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia, wnieśli ustnie lub piśmiennie przedstawienie do właściwej władzy politycznej I. instancji. Po upływie tego terminu wniesione przedstawienie nie będzie uwzględnione.

Naczelnik wydziału zdrowia publ.
Dr. Mikołajski, w. r.

Lwów, 27 września 1921. 10256

C. XXV. 382/21/1. Strona powodowa Barbara Rudy, właścicielka realności we Lwowie, wniosła skargę przeciw stronie pozwanej Romanowi Wojciechowskiemu o zapłatę 4300 Mkp. do L. cz. C. XXV. 382/21. Audjencja do ustnej rozprawy została wyznaczona na 28 września 1921 godz. 10 po południu w tym sądzie biuro Nr. 92 sala rozpraw XII. Ponieważ miejsce pobytu strony pozwanej jest nieznane, ustanawia się adw. dr. Kopla Schwarza kuratorem, który ją będzie zastępował na jej koszt i niebezpieczeństwo dotąd, dopóki ona sama się nie stawi i nie ustanowi pełnomocnika.

Sąd powiatowy S. I., Oddz. XXV.
Lwów, 31 sierpnia 1921. 10269

Cg. I. 228/31/1. Przeciw Józefowi (Osyf) Zydykowi synowi Ilka, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do sądu okręg. w Sanoku przez Maksyma Żabryckiego w Seredni wielkim, pozew o zapłatę kwoty 240 dolarów Stanów Zjedn. Ameryki półn., lub równowartości i t. d. zpn. Na podstawie pozwu wyznaczoną została I. audjencja na dzień 18 października 1921 o godz. 12 w południe biuro Nr. 36. Celem strzeżenia praw kuranda ustanawia się p. dr. Weidmana, adwokata w Sanoku, kuratorem. Tenże kurator zastępować będzie kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd okręgowy Oddz. I.
Sanok, 6 września 1921. 10258

C. VII 209/20/8. Edykt. Przeciw Datowi Kochowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do sądu powiatowego w Horodence przez Kiwę Biederę kupca w Ozeneli pozew o uznanie i wpis prawa własności zpn. Na podstawie pozwu wyznaczono audjencję do ustnej rozprawy na dzień 21 października 1921 o godz. 10 przed południem biuro nr. 24 tut. sądu. Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. dr. Werbera adwokata w Horodence kuratorem. Tenże kurator zastępować będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd powiatowy, Oddział II.
Horodenka 26 września 1921. 10270

C. II. 277/21. Edykt. Strona powodowa Pawło Łachawczak w Przysłupie wniosła skargę przeciw stronie pozwanej Sabinie Łachawczak w Przysłupie o zniesienie współwłasności przez podział fizyczny realności w Przysłupie. Audjencja do ustnej rozprawy została wyznaczona na 16 grudnia 1921 godziny 9 przed południem w tym sądzie biuro nr. 7 sala rozpraw 7. Ponieważ miejsce pobytu strony pozwanej jest nieznane, ustanawia się adw. Smólskiego Władysława w Baligrodzie, kuratorem, który ją będzie zastępował na jej koszt i niebezpieczeństwo dotąd, dopóki ona sama się nie stawi i nie ustanowi pełnomocnika.

Sąd powiatowy, Oddział II.
Baligród, dnia 1 września 1921. 10.262

U. 450/21/3. Zapisek o wyroku. Agnieszka Skowronek z Kasiny wielkiej uznana winną przekroczenia lichwy z art. 19 ust. z 2 lipca 1920 L. 67 Dz. u. p. (poz. 449) przez pobranie ceny 800 Mkp. za 20 klg. kartofli. Kara 1 miesiąca ścisłego aresztu, grzywna 3000 Mkp. ewentualnie 10 dni aresztu, odszkodowanie 800 Mkp. dla Anny Szlaga, ogłoszenie wyroku w „Gazecie Lwowskiej" na koszt zasądzonej i ponoszenie kosztów postępowania karnego.

Sąd okręgowy Oddział IV.
Mszana dolna, d. 25 sierpnia 1921. 10.271

Cg. I. a 754/21. Edykt. Przeciw Abrahamowi Weidenfeldowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do sądu okręgowego w Stryju przez Chaima Wolfa Händla pozew o oddanie posiadania. Na podstawie pozwu wyznaczono pierwszą audyjencję na 13 października 1921 8.30 przed południem sala 83. Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. adw. dr. Singera w Stryju kuratorem. Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd powiatowy, Oddział I.
Stryj, dnia 16 sierpnia 1921. 10261

Spadki.

A. 471 21/5. Wezwanie wierzycieli cudzoziemca. Mariott Parkinson, obywatel państwa angielskiego, zamieszkały ostatnio w Wańkowej, zmarł w Londynie dnia 23 grudnia 1917, z pozostawieniem pisemnego testamentu. Wzywa się wszystkich wierzycieli zmarłego tak obywateli Rzeczypospolitej Polskiej, jak i cudzoziemców tutaj przebywających, aby swoje prawa do spadku zgłosili w tutejszym sądzie najpóźniej do dnia 1 listopada 1921, gdyż w przeciwnym razie spadek zostanie wydany bez względu na ich roszczenia.

Sąd powiatowy, Oddział I
Lisko, dnia 15 lipca 1921. 10264 1—3

Upadłości.

S. 5/13 W konkursie Związku kredytowo-kupieckiego w Kałuszu. Gdy wyznaczona na dzień 16 sierpnia 1921 z powodu przeszkód urzędowych nie odbyła się, wyznacza się ponowną audjencję do rozprawy celem ustalenia roszczeń zawiadowcy masy i jego zastępcy do wynagrodzenia i zwrotu poniesionych wydatków na dzień 20 października 1921 godz. 3 po południu w Sądzie powiatowym biurze 2. Na audjencję tę zaprasza się wierzycieli konkursowych.

Kałusz, dnia 16 sierpnia 1921.
10.263 Komisarz konkursowy.

Kuratele.

P. III. 119/21 L. III. 2/20 14. Edykt. Oktawiana Zapolskiego kolejarza w Stryju pozbawiono całkowicie własnowolności z powodu choroby umysłowej. Kuratorką ustanowiono Apolonję Zapolską w Stryju.

Sąd powiatowy Oddział III
Stryj, dnia 17 września 1921. 10.096 3—3

L. III. 8/21/3. Kuratelę zawieszoną tus. uchwałą z dnia 21 października 1919 do L. III. 14/19/8 z powodu marnotrawstwa nad Janem Bednarzem, rolnikiem w Stryju, uchyla się.

Sąd powiatowy. Oddz. III.
Stryj, 9 września 1921. 10265 1—3

Amortyzacje.

T. 1257/20/8. Zarządzenie umorzenia papierów wartościowych. Na wniosek Heleny Dzikowskiej Winiarzowej podejmuje się postępowanie celem umorzenia oznaczonych niżej papierów wartościowych, które miały wnioskodawcy zaginąć. Wzywa się posiadacza tych papierów, aby je w ciągu podanego niżej terminu przedłożył temu Sądowi, także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznałby sąd po upływie tego terminu te papiery wartościowe za umorzone a to: a) same papiery wartościowe po upływie jednego roku od dnia płatności ostatniego wydanego kuponu lub od dnia płatności ostatniego wydanego kuponu lub od dnia płatności samej wierzytelności jeśli pierwej miała być płatną; b) kupony po upływie jednego roku od dnia płatności każdego kuponu, jednakże nie wcześniej, jak w rok po pierwszem ogłoszeniu tego zarządzenia. Oznaczenie papierów wartościowych: 4 kwity udziałowe Fabryki kamienia sztucznego i dachówek we Lwowie Nr. 793 do 796 na imię Alfreda Dzikowskiego z kuponami z których pierwszy Nr. 20 płatny jest od kwietnia 1920 ostatni Nr. 25 w kwietniu 1925.

Sąd okręgowy cywilny Oddział VII.
Lwów, dnia 24 sierpnia 1921. 10210

T. 543/21/5. Zarządzenie umorzenia papierów wartościowych. Na wniosek Franciszki Kurzylowej we Lwowie, podejmuje się postępowanie celem umorzenia wymienionych niżej papierów wartościowych, które wnioskodawcy miały zaginąć; wzywa się posiadacza tych papierów, aby je w ciągu 6 miesięcy od ogłoszenia od dnia pierwszego ogłoszenia zarządzenia płatności wierzytelności przedłożył temu Sądowi; także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnio-

kowi. W razie przeciwnym uznałby Sąd po upływie tego terminu te papiery wartościowe za umorzone. Oznaczenie papierów wartościowych: Książeczka wkładkowa krajowego Banku kredytowego, filja we Lwowie, na imię Franciszka Kurzylowa, Nr. 7987/378 XI. na kwotę 1650 marek polskich. Hasło „ubycsek".

Sąd okręgowy cywilny Oddz. VII.
Lwów, dnia 12 sierpnia 1921. 10182

T. 309/20/3. Zarządzenie umorzenia papierów wartościowych. Na wniosek Ryfki Geisler z Kołomyji wdraża się postępowanie celem umorzenia rzekomo zaginionych następujących książeczek wkładkowych Kasy oszczędności m. Kołomyji. 1. Na 15.590 na imię Bruchy Babad wynoszącą wedle stanu z 1 stycznia 1920 4269 K 06 h., 2. Nr. 28122 na imie Bruchy Babad wynoszącej wedle stanu z 1 stycznia 1920 1469 K 68 h., 3. Nr. 28123 na imię Małki Babad wynoszącej wedle stanu z 1 stycznia 1920 8408 K 05 h., 4. Nr. 28204 na imię Estery Bilmy Babad wynoszącej wedle stanu z 1 stycznia 1920 4272 K 01 h. 5. Nr. 28205 na imię Bruchy Babad wynoszącej wedle stanu z 1 stycznia 1920 1067 K 99 h., 6. Nr. 28240 na imię Małki Babad wynoszącej wedle stanu z 1 stycznia 1920 2132 K 92 h. Wzywa się posiadacza tych książeczek, aby je w ciągu 6 miesięcy od dnia ogłoszenia zarządzenia przedłożył podpisanemu Sądowi także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznałby Sąd po upływie tego terminu te książeczki za umorzone.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Kołomyja, dnia 9 października 1920. 10255

Wyroki prasowe.

W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej!

Pr. 343/21. Sąd okręgowy karny we Lwowie orzekł na wniosek Prokuratury przy tymże sądzie, że treść czasopisma drukowego wydanego we Lwowie pod tytułem: „Pisiu cznyj kalendaryk" Wperedu 1922 w artykułach pod tytułami 1. „Hrjade welykyj czas" w ustępach a) str. 32 od słów „Łahodytsia" do słowa „spyś", b) między słowami „czas rabiw" a słowami „Pidojmy horde", c) od słów „Tiłky pid" do słów „ukrainska biano to", str. 33 od słów „Kłyczut teb" do końca artykułu, 2. Ukraińska socialdemokratyczna partija" w ustępach a) od słów „Na swoich naluhach" do słów „zastawlaty muneczaty", b) od słów „Koły my" do słów „i tabory", 3. „do boju" str. 55 w ustępie między słowami „i dolju" a słowami „Wże blisz" zawiera znamiona ad 1., 3. zbrodni z § 58 b. c. zaś ad 2. zbrodni z § 65 a) uk. uznał dokonaną w dniu 22 września 1921 konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu i wydał w myśl § 493 pk. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego.

Lwów, dnia 24 września 1921. 10168

W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej!

Pr. 351/21. Sąd okręgowy karny we Lwowie orzekł na wniosek Prokuratury przy tymże sądzie, że treść czasopisma „Ukrainskyj Wistnyk" Nr. 195 z dnia 25 września 1921 pod tytułami w artykułach: 1. „Polski zatiji na szkilnu administraciju" w ustępach a) od słów „Szcze stohodnia" do słów „ukrainskij zemli" b) między słowami „latoho 1921 pow. 97" a słowami „nawedu korotko", c) między słowami „pro tymczasowyj" a słowami „ustrij szkilnych", d) od słów „sahali zakon" do końca artykułu. 2. „Na huculszczyni" w ustępach a) między słowami „do perepysy" a słowami „Własty peredbaczajuczy", b) między słowami „wsi wony" a słowami „leh zwernuły", c) między słowami „po selach" a słowami „każe donaszwatysia", d) między słowami „procesu Hucułiw" a słowem „Zanadoczna". 3. „Pered polskim sudom" w ustępach a) między słowami „i w Sławsku" a słowami „w Sławsku", b) między słowami „dalej ludej" a słowami „buła karna", c) od słów „Rozprawa wyjawyła" do słowa „ni skot", d) od słów „szczo Sehidna" do słów „§ 58 u. k.", e) od słów „Warto buło" do końca artykułu. 4. „Z dorohy żyttja" w ustępie między słowami „tak ne ide" a słowem „Hołosom", b) między słowami „ja słowo" a słowami „Znitschnuła" zawiera znamiona ad 1. a), b), c), ad 2. d) ad 3. e) i ad 4. zbrodni z § 65 a) u. k., nadto ad 1. d), ad 2. b), ad 3. e) także zbrodni z § 65 b) a. k., ad 2. c), ad 3. a), b), c) występku z art. IV. noweli z 17 grudnia 1862 L. 8 Dz. u. p. z r. 1863 z § 300 u. k., ad 3. d) i ad 3. f) występku z § 300 u. k., uznał dokonaną w dniu 24 września 1921 konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu i wydał w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego.

Lwów, 27 września 1921. 10.75

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej!

Pr. 349/21. Sąd okręgowy karny we Lwowie orzekł na wniosek Prokuratury przy tymże sądzie, że treść artykułu wstępnego umieszczonego w czasopiśmie „Wpered" Nr. 169 (652) z dnia 24 września 1921 którego tytuł uległ konfiskacie w ustępach a) w słowach tytuł stanowiących. b) od słowa „Hołosy" do słów „ukraińskoho szkilnyctwa" c) między słowami „polski presy" a słowami „zaraz na" zawiera znamiona występku z § 300 u. k., uznał dokonaną w dniu 23 września 1921 konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu i wydał w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego.

Lwów, dnia 26 września 1921 10173

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej!

Pr. 344/21. Sąd okręgowy karny we Lwowie orzekł na wniosek Prokuratury przy tymże sądzie, że treść artykułów umieszczonych w czasopiśmie „Wolja Naroda" Nr. 36 z dnia 24 września 1921 pod tytułem 1. „Czorni kraky zlitajutsia na syrowysko" w ustępach a) od słów „Dywno tilko" do słów „taborach petruloweiw, b) między słowami „ercherochamy Petlura" a słowami „opynywsia" 2. „szczoś ono ne toje" w ustępie między słowami „Polski gazety" a słowami „na i". 3. Rozporjadżenie polskoho mynisterstwa — aby — kto wynen?" w ustępie między słowami „mnou wdowol" a słowami „Nehirsze teper". 4. „Chocz smijsia" chocz płacz" w ustępie od słów „Polskych ofieeriw" od słów „ridni zemli" zawiera znamiona ad 1. występku § 308 uk., ad 2. występku z § 300 uk, ad 3 i 4 zbrodni z § 65 a) u. k. uznał dokonaną w dniu 22 września 1921 konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu i wydał w myśl § 493 pk. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego.

Lwów, dnia 26 września 1921. 10169

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej!

Pr. 345/21. Sąd okręgowy karny we Lwowie orzekł na wniosek Prokuratury przy tymże Sądzie, że treść artykułów umieszczonych w czasopiśmie „Ukraińskij Wistnyk Nr. 193 z dnia 23 września 1921 pod tytułem 1. „Ad majorem Moscoviae et Poloniae gloriam" w ustępach a) między słowami „ta pidderżaty" a słowami „ukraińskie naselenja" b) od słów „Kriz palei" od słów „u Schidnij Hałyczyni" c) między słowami „z rewnistiju" a słowami „pidhotowlaw grunt" d) między słowami „wsi łycha" a słowami „Zaczałosia cja" e) między słowami „Zaczałasia cjia" a słowami „robota Wperedu" 2. Wołyń w polskomu uswitlenuju" w ustępie po słowach „kinczyt p. Hołowko" do konca artykułu 3. Huculska depotacja" w ustępie między słowami „pro skład a słowami „na ciomu" zawiera znamiona ad 1. a) b) c) oraz ad 2. zbrodni z § 65 a) nadto ad 2. i ad 3. występku z § 302 u. k., uznał dokonaną wdniu 22 września 1921 konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu i wydał w myśl § 493 p. k zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma druowego.

Lwów, dnia 26 września 1921 10170

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej!

Pr. 25/21/2. Sąd okręgowy w Przemyślu jako Trybunał dla spraw prasowych orzekł na mocy §§ 489 i 493 pk. że 1. treść artykułów umieszczonych w Nr. 5 wychodzącego w Przemyślu czasopisma perjodycznego „Robitnycza Gazeta" z 18 września 1921: a) p. n. „Czy poczatok kincia" od słów: Tat je pryczyna seho, szczo robitnyk... do końca; b) p. n. „Probudzujuczi striły" w ustępie od słów: Rozbudzujuczi striły mały misce... do końca; c) w artykule S Sirko: „Spomyny, iż rewolicyjnych dniw na teritorji Z. O. U. N. R. od słów: „Na bojewyszczy krow kożnoho czełowika... do końca; 2. że konfiskata tego numeru czasopisma „Robitnycza Gazeta" jest usprawiedliwioną; 3. że rozpowszechnianie rzeczonego artykułu jest wbronione, a zabrane egzemplarze mają być zniszczone. Zarazem poleca się redakcji czasopisma „Robitnycza Gazeta", by myśli § 20 ustawy prasowej treść orzeczenia tego na pierwszej stronicy najbliższego numeru swego czasopisma bez powodów umieściła.

Sąd okręgowy Oddz. VI.
Przemyśl, dnia 23 września 1921. 10072

Edykta w sprawie uznania za zmarłego.

T. IV. 30/21/4. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Jan Jachym z Jastrząbki nowej szeregowiec przy 32 pułku obr. kraj. pełnił służbę na froncie włoskim zachorował z końcem r. 1917 na nieznaną bliżej chorobę, poczem z końcem stycznia 1918 r. został oddany do szpitala na operację, skąd atoli już żadnej o nim wiadomosci nie było. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie śmierci przeto wzdraża się na prośbę Marji Jachym postępowanie celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezmanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi panu Władysławowi Mossorowi adw. w Tarnowie, którego ustanawia się również obrońcą węzła małżeńskiego wiadomości o powyż wymienionym Jana Jachyma wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 20 kwietnia 1922 r. rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddz. IV.
Tarnow, 12 sierpnia 1921. 10099 3—3

T. IV. 143/20/8. Wdrożenie postępowania celem udowodnienia śmierci. Jakób Zegar, rodem z Szynwałdu powołany w roku 1914 do służby wojskowej przy 57 p. p. został wysłany na front rosyjski, gdzie pod Lublinem w r. 1914 dostał się do niewoli rosyjskiej. Według zaprzysiężonych zeznań świadka Jędrzeja Turka, Jakób Zegar umarł w dniu 4 stycznia 1919 w niewoli rosyjskiej za Syberji we wsi Połomosiny na tyfus przyczem świadek ten stwierdził, że widział zwłoki Jakóba Zegara i brał udział w jego pogrzebie. Gdy zatem przyjąć należy, że Jakób Zegar poniósł śmierć, przeto na prośbę Jadwigi Zegarowej wdraża się postępowanie celem udowodnienia zaszłej śmierci zaginionego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby uwiadomiono Sąd lub kuratora dr. Władysława Syruszka adwokata w Tarnowie aż do dnia 15 stycznia 1922 o zaginionym. Po upływie powyższego czasokresu nastąpi rozstrzygnięcie o dowodzie zaszłej śmierci.

Sąd okręgowy Oddział IV.
Tarnów, 23 września 1921. 10127 3—3

T. 64/18. Karol Wojciechowzki Józefa urodzony 9 marca 1877 w Sniatynie wyjechał w sierpniu 1914 z podwodą na front rosyjski i wedle zeznań świadków tenże w październiku 1914 zachorował na zaraźliwą chorobę i w drodze do szpitala koło Sianek zmarł i od tego czasu wszelki słuch po nim zaginął. Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki ustawowego domniemania śmierci, wdraża się na wniosek żony zaginionego Parańki Wojciechowskiej postępowanie celem uznania go za zmarłego i ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi albo kuratorowi p. adw. dr. Goldsaubowi w Sniatynie. Karola Wojciechowskiego Józefa wzywa się, aby stawił się przed podpisanym Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 1 lutego 1920 Sąd na ponowny wniosek orzeknie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy. Oddział IV.
Kołomyja, dnia 13 sierpnia 1919. 10.228

T. 195/21. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Józef Dejpuk urodzony w Serafińcach powiat Horodenka, 10 stycznia 1897, powołany w 1915 do austrjackiej służby wojskowej odszedł na front. Wedle zeznań świadka Procia Kozkoza dowiedział się tenże od towarzyszy broni w jesieni 1918, wróciwszy z urlopu do swej kompanji na Ukrainie załogującej, że poprzedniego dnia pogrzebano zwłoki Józefa Dejpuka, który przez nieostrożność żołnierza przy wyładowywaniu przezeń ostrych nabojów z karabinu został zastrzelony. Wedle pisma komendanta szwadronu, 12 czerwca 1918 Józef Dejpuk dnia 27 maja 1918 otrzymawszy strzałę „ostrzałową", zmarł. Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki ustawowego domniemania śmierci zarządza się na wniosek Anny Kaczor siostry Dejpuka postępowanie celem uznania go za zmarłego i ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym sądowi, albo kuratorowi p. adwokatowi dr. Hrabarowi w Kołomyji. Józefa Dejpuka wzywa się, o ile żyje, aby stawił się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 1 marca 1922, jednakowoż nie wcześniej jak w 6 miesięcy od dnia ogłoszenia tego edyktu w gazecie urzędowej, Sąd na ponowny wniosek orzeknie o uznaniu za zmarłego.

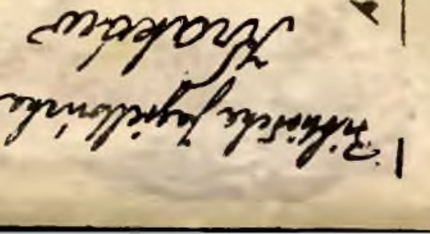
Sąd okręgowy. Oddział IV.
Kołomyja, 23 sierpnia 1921. 10227

T. 749/21/5. Zarządzenie postępowania celem udowodnienia śmierci. Dmytro Zakała, syn Pawła i Anastazji, urodzony dnia 17 października 1878 w Kamionce nowej, rolnik, tam przynależny, poszedł w r. 1914 z wojskiem austrjackim jako podwoda i w czasie odwrotu austrjackiego z pod Lublina zachorował i umarł w drugiej połowie września 1914 r. w Zwiarzyńcu koło Zamościa. Wobec tego zarządza się na wniosek Paraśki Zakała postępowanie celem udowodnienia śmierci a zarazem ogłasza się wezwanie aby do dnia 31 grudnia 1921 udzielono sądowi wiadomości o wymienionym lub adw. dr. Stanisławowi Dobieckiemu, którego ustanawia się kuratorem zaginionego po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów, jednakowoż nie prędzej jak w trzy miesiące od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w „Gazecie urzędowej Sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy, cywilny. Oddz. VII.
Lwów, dnia 27 sierpnia 1921 r. 10.268

T. 1040/20/9. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Iwan Wyrsta syn Pawła i Kseni urodzony dnia 10 października 1870 w Borkach zawod rolnik ostatnio zamieszkały w Borkach dominikańskich brał udział w wojnie jako podwoda i wedle przeprowadzonych dochodzeń miał w czasie odwrotu wojsk austrjackich w roku 1914 z pod Lwowa umrzeć gdyż od tego czasu nie dajej o sobie żadnej wiadomości i wszelkie poszukiwania za nim nie odniosły skutku. Można zatem przyjąć iż zajdą warunki ustawowego domniemania śmierci po myśli § 24 l. 2 u. c. wzgl. ust. z 31 marca 1918 Nr. 128 dzpp. zarządza się tedy na wniosek Paźki Wyrsta ur. Gaga postępowanie celem uznania wymienionej osoby za zmarłą. Ogłasza się zatem wezwanie aby udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi. Zaginionego zaś wzywa się aby się jawił przed podpisanym sądem o ile żyje lub winny sposób dał znać o sobie. po dniu 31 marca 2922 Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy cyw. Oddział VII.
Lwów, dnia 18 sierpnia 1921. 10202

Z Drukarni Wł. Łozi[ńskiego] ...d zarządem Józefa Ziembińskiego.